

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 3., Vol. 17., 15. března-March 15th, 1983.

Poštovní sazby v Kanadě zas vyletěly nahoru..

Z událostí v Československu

CIVILNÍ OBRANA v Československu bude v roce 1983 školit obyvatelstvo na téma atomové zbraně, jejich použití a ochrana před nimi. Občané mimo pracovní poměr budou školeni na téma První pomoc a zdravotnická opatření při zasažení zbraněmi hromadného ničení. A muži a ženy v Jednotných zemědělských družstvech budou školeni na téma Použití zápalných látek a ochrana před jejich účinky. A všichni občané společně budou mít školení na vojenskopolitické téma Podíl občanů na zdokonalování Civilní obrany a upevňování obranyschopnosti ČSSR.

Čs. důstojník uprchl do Německa

Šestadvacetiletý nadporučík československé armády uprchl přes československo-bavorské hranice a požádal v Německé spolkové republice o politický azyl. Byl v uniformě a vlastnil revolver — po přechodu hranic se hlásil u bavorské pohraniční policie.

Bismarck měl pravdu!

Kancelář Bismarck jezdil rád do sousedního Holandska a znal holandskou mentalitu velmi dobře. Je znám jeho výrok: „V Holandsku se všechno stane, dobré i špatné, ale o deset let později.“ Na jeho slova jsem si vzpoměl, když jsem četl v holandském tisku výstražné zprávy o... Začnu ale raději od začátku.

Do celé západní Evropy jezdí TIR-nákladní vozy. V přístavech v Rotterdamu, Amsterdamu či Ymuidenu můžete denně vidět poznávací značku CS, ale také DDR či SU. Před vánocemi přejely čtyři sovětské nákladní obří holandské hranice u Arnhemu s určením nákladu pro Rotterdam. Vzdálenost necelých 120 km. Samo dopravované zboží vzbudilo zájem některé chytré hlavičky. Ze by jeli ze Sovětského svazu tisíce kilometrů do Rotterdamu s rašelinou? No, no... Ale co bylo opravdu podezřelé — oněch 120 km jely tyhle nákladáky plně čtyři dny!

Československý emigrantský tisk upozorňoval již před řadou let na to, co po důkladném sledování a šetření vypátrali příslušní pracovníci holandského ministerstva vnitra: jeden ze „šoférů“ sovětského TIR-u prokazatelně příslušník KGB, v jiném voze seděl důstojník tankových jednotek, kterého enormně zajímaly holandské dálnice a vojenské terény vojsk NATO. Nikdo mu v tom — samozřejmě a nepochopitelně — nebránil. Je to opravdu k nepochopení, protože tyto lidé se pohybují v místech, která jsou oficiálně zakázána pro vojenské atašé východních zemí! Další „šofér“ byl přistižen, když měl hloubku holandských kanálů a fek.

Není neznámo, že centrum sovětských posádek vozů TIR je v hotelu „Post“ v Terneuzenu, tak jako centrum posádek čs. vozů je v hotelu v Beeku blízko německých hranic.

Podle zprávy Reuterovy kanceláře ani Rakousko a Švédsko nejsou podobných návštěv ušelfeny. Tam byly na palubě sovětských vozů objeveny odposlouchávací aparatury. Není tedy div, že Švédsko v minulých dnech vypovědělo dva funkcionáře sovětské ambasády ve Stockholmu a dalšího Rusy bez diplomatického statusu. Tato trojice se zabývala ilegálními praktikami sbíráním informací, které na žádný pád nebyly určeny nepovolaným uším.

Ze už i Holanďané se pomalu probouzejí ze svého důvěřivého spánku svědčí nápadná zpráva v největších novinách země, v „Telegraaf“, ve které se říká, že čs. historik prof. Jan Mlynář, který je též podepsán na „Chartě 77“, mohl opustit Československo a odjet do Bavorska. Důvod, proč prof. Mlynář musel opustit republiku, je, že napsal publikaci o sudetských Němcích. V Bavorsku byl uvítán šachistou Pachmanem...

Ještě při jedné zprávě se odvolávám na Bismarckův výrok. Kongres holandských komunistů odhlasoval a přijal nový kurs partaje: odklon od marx-leninismu, „který je přežitý a nemá dnešku co říci“, jak stojí ve zprávě ze zasedání, zrušení styků s čs. a polskou komunistickou stranou a navázání kontaktů s „Chartou 77“ a se „Solidaritou“. (Však jim také Rudé právo dalo „do těla“!) V západě nato vplula do tohoto kurzu i belgická komunistická strana. Tyhle skutečnosti jsou výjimkou Bismarckovy zkušenosti. Jen víc a větší kapky!

Bohužel — která příslušná západní organizace věnuje pozornost tomu, co se píše v emigrantských novinách? A to nejsou zprávy z větru. Je to opravdu škoda, že nebylo více snahy, snad až tvrdošíjnosti, přesvědčit pány ministerské pracovníky západních zemí, aby tento tisk nepodeceňovali!

Jožka Staněk, Holandsko

Redaktor Josten se zasloužil o čs.exil

O každém exilu se říká, že je v první řadě politický. Podle toho by nejaktivnějšími pracovníky našeho třetího exilu měli být mluvčí a předáci politických stran, případně poslanci a ministři. Mimo nich se uplatnili také vojáci a diplomaté, kteří měli práci usnadněnu tím, že působili v zahraničí, měli styky a znali dobře cizí jazyky. Dále inženýři, vědci, umělci, kult. pracovníci a spisovatelé, zvláště pokud jejich díla jsou překládána. Jestliže tímto článkem vyslovujeme uznání a obdiv mužů, který nepatří ani do jedné z předcházejících kategorií, redaktorovi J. Jostenovi, vzdáváme tím hold českým a slovenským nezávislým novinářům. Neměli v našem exilu na růžích ustláno. Stačí si přečíst články Ferdinanda Peroutky z 50. let, když se snažil reformovat tehdejší Radu svob. Československa. Další: A. Čížek, R. Kopecký, Josef Kučera, K. Marek, Rud. Nekola, V. Nevlud, J. Pejskar, V. Škutina, Jan Stránský, Luděk Stránský, Jaroslav Strnad, Pavel Tidgrid, Frant. Váňa a Antonín Vlach. Co práce udělali!

Redaktor Josef Josten slaví v těchto dnech v Anglii několik významných výročí: své 70. narozeniny, 50. výročí co by novinář, 40. výročí svatby s Pat a 35 let od založení Free Czechoslovakia Press. Místo, aby si sednul a psal své paměti, využívá svých styků a zkušeností k tomu, aby pokračoval v důležité práci pro „U.K. Committee for the defence of the unjustly prosecuted“ a jinde. Redaktor Josten začal svou novinářskou kariéru v r. 1933 článkem v časopisu „Cyklista“. Po německé okupaci ČSR odešel do Francie a přihlásil se jako voják do čs. vojska. V Anglii sloužil v armádě a dopisoval do čs. vojenských novin. Byl také v redakci vojenského vysílání do vlasti. Po válce pracoval v tiskovém oddělení čs. ministerstva zahraničí. Po puči v r. 1948 odešel do Anglie a v rekordním čase vydal knihy „Československo žaluje“ a anglickou verzi pod názvem „Oh, My country!“ A začal vydávat týdeník „Čechoslovák“, který byl po 17 let pojítkem poúnorové vlny. Novotnému a jeho kumpánům v Praze byl tak nebezpečným, že plánovali akci proti němu, včetně omámení a únosu z Anglie do Prahy! Red. Josten se účastnil tolika akcí proti mezinárodnímu komunismu, včetně Výboru pro Svobodný Kabul, že by to stačilo na několik knih. Pisatel těchto řádků má tu čest, že spolupracoval s red. Jostenem už od roku 1948 a v červnu 1968 jej pozval do Kanady, aby pro tehdejší „Klub nových přistěhovalců českého a slovenského původu v Kanadě“ přednášel o záhadě kolem smrti Jana Masaryka a o své exilové práci. Nedávno se redaktor Josten přihlásil do „Sdružení přátel letců svobodného Československa“ a poznamenal, že jeho nejlepším přítelem byl čs. západní letec Václav Jicha, který za 2. války v Anglii přišel o život.

Ke všem výše zmíněným výročím red. Jostenovi upřímně blahopřejeme! MJ

Mírov /na obrázku vlevo/ a Bory u Plzně, známé věznice z 50. let, jsou symbolem ukrutností čs. komunistických mocipánů. V obou věznicích a v několika dalších byly vězněny tisíce politických vězňů, včetně vojáků a letců 2. světové války. Nezapomínáme!

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Řídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 10:00
zámorí lodí ... \$ 12:00
zámorí letecky ... \$ 15:00

VZPOMÍNKA

Dne 4. března 1966 - t.j. před 17ti lety - zemřel v Montréale ve věku pouhých padesátiosmi let dr. Ivan Bujna, poúnorový exulant. Narodil se 4. července 1907 v Kerťi, okres Nitra, jako syn evangelického seniora a slovenského národovce Ivana Bujny z Nedlaku v Rumunsku. Vystudoval gymnázium, dosáhl doktorátu práv a stal se notářem, soudcem a advokátem v Rumunsku. Po 2. světové válce repatrioval s rodiči na Slovensko, vstoupil do služeb ministerstva zahraničí v Praze a byl jmenován jako legační rada v Bukurešti pro svou dokonalou znalost místních poměrů a jazyků - slovensky, rumunsky a maďarsky - předsedou přesídlovací komise. Poté byl ustanoven jako Chargé d'affaires v Budapešti, kde byl předsedou čs.-maďarské komise pro úpravu hranic, členem legislativní komise a členem komise pro výměnu obyvatelstva. Po komunistickém puči v únoru 48 odešel s manželkou do exilu do Švýcar. Dcerka zůstala u babičky v Praze. Do Kanady emigroval 1.3.51 a usadil se v Montréale, kde se zapojil do krajanské práce. Dne 8.7.51 přišel v továrně na letadla o levou ruku. Ani tato tragédie neznamenal konec jeho práce pro naši společnou věc: jako evangelický Slovák, příbuzný s gen. M.R. Štefánikem a dr. Jurajem Slávikem, pracoval neúnavně v čs. národním sdružení v těžké době, kdy tato organizace procházela obtížným údobím interního rozkladu. Stal se předsedou Ústředí ČSNS a pomohl překlenout mnohé těžkosti. Dále byl činný v Sokole, ve Společnosti pro vědy a umění, Kanadsko-čs. klubu a jinde. Když slovenská evangelická církev v Montréale neměla dočasně faráře, kázal v kostele. Byl jedním z prvních, kteří usilovali o spolupráci mezi katolíky a evangelíky. Jako člen kan. konzervativní strany za Diefenbakerovy éry reprezentoval naše zájmy v její etnické skupině. Stýkal se s kanadskými senátory a poslanci, u nichž byl pro svůj šarm velice oblíben. Měl dobré styky s exilovými zástupci jiných národností, zvláště s Rumuny a s Poláky. Podílel se na činnosti Rádía Free Europe, Assembly of Captive European Nations; psal

LIDÉ MEZI NÁMI

Plánovací a rozvojové oddělení města Bramptonu, které leží severně od Mississauga, vydalo nedávno publikaci, v které pochválilo našeho krajana Ladislava Myslivece a jeho podnik "Aircraft Appliances and Equipment Ltd.". Láda Myslivec, školený v Baťových závodech ve Zlíně, patří do předválečné přistěhovalecké vlny. Pracoval po několik let v PRENCu pod vedením inž. Josefa Chmela a ve vhodné chvíli se osamostatnil. Krajanské veřejnosti je hlavně znám jako obětavý pracovník na poli sportovním a národním. Méně je mezi námi známo, že v létě m.r. otevřel druhou velkou továrnu, která má 78.000 čtverečních stop. Firma nyní zaměstnává 300 osob. Výrobky jsou hlavně pro kanadské a americké námořní síly. Firma je rozdělena do čtyř téměř autonomních oddělení: "Advance Power", "Fluid Power", "Aircraft Repair and Overhaul" a "Technical Sales and Service". Firma nikdy neměla stávku a většina zaměstnanců u ní pracovala víc než 10 let. Klíčem k úspěchu, podle Ládi Myslivece, je spokojený zaměstnanec; firma nejen dobře platí, ale pořádá sportovní turnaje, pikniky a pod. Zaznamenáváme s radostí!

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň

Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

* * *

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL)

862-0807

zasíláme na dobírku

Ze života krajanů

V minulém čísle jsme na tomto místě přinesli vzpomínku na krajana Jaroslava Reichla z Rexdale, Ont. Dnes přinášíme fotografii šťastného manželského páru. Alena Reichlová, povoláním středoškolská profesorka, se v prosinci min. roku provdala za krajana Zbyňka Soukupa. Škoda, že se mistr grafického cechu táta Reichl této události nedočkal. Měl by jistě velkou radost. Oběma novomanželům blahopřejeme!

IN MEMORIAM:

● V Londýně zemřel 5. ledna mjr. docent S l á d e č e k . Rodák z M. Ostravy, po absolvování gymnasiálních studií /v Innsbrucku/ zvolil vojenskou dráhu. Byl nejmladším majorem Vysoké vojenské školy válečné. Za války byl spolupracovníkem gen. L. Prchalý a v nepřiznání vládních kruhů /Ed. Beneše/ a proto nikdy nebyl povýšen, ani se po skončení války nevrátil domů; nevěřil, že cesta domů přes Moskvu přinese naši vlasti opravdovou svobodu. V tom, jako i jiní jeho přátelé, se nemýlil. Byl pro spravedlivé přátelství s odsunutými Němci /Dr. Lange také promluvil nad jeho rakví/. Byl to statečný voják, muž zásadový a věrný, praktický křesťan. Za vojáky se s ním rozloučil mjr. K. Vrdlovec, a za faníky O. Lang v krematoriu, Golders Green ve čtvrtek 13. ledna. R.I.P.

Chutná domácí jídla u krajanů:

The Alp's Restaurant

2872 DUNDAS ST. WEST, TORONTO M6P 1Y3
(DUNDAS & KEELE)

Plánujete-li svatby, oslavy
narozenin či schůze,
volejte:

TEL. 762-5449

Milke Szustuska

Ceny mírné, obsluha vzorná!

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík

Tel.: 364-1787

do mnohých publikací ve čtyřech jazycích. Často cestoval, přednášel a měl mnoho přátel. Se svou manželkou založil a se zdarem vedl firmu Tatran, ač byl na plný úvazek zaměstnán ve federálním ministerstvu práce v Montréale. Teprve na sklonku roku 1959 - po 11ti letech - se Bujnovým podařilo dostat do Kanady svou jedinou dceru. V roce 1961 měl dr. Bujna první lehčí srdečná záchvat a v únoru 1963 další, vážnější. Dne 4. března 1966 dostal těžký zápal plic a během léčení jeho nemocné srdce vypovědělo službu. Dr. Ivan Dušan Martin Bujna, jeden z nejaktivnějších čs. poúnorových exulantů, zemřel dne 4. března 1966. Byl pohřben v Montréale, daleko od svého milovaného Slovenska. Jeho památka je i dnes živá.

kultura

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

Zpráva dr. Miloslava Rechcigla

Loňského roku jsem byl pověřen předsednictvem SVU, abych se ujal nové akce Společnosti - systematicky shromažďovat materiál o přínosu Čechů a Slováků v zahraničí, jakož i ostatních osobnostech - zabývajících se otázkami čs. kultury - bez ohledu na národní původ. Jak bylo předsednictvem konstatováno, evidence a kritické zhodnocování práce zahraničních Čechů a Slováků na poli světové kultury náleží k předním úkolům Společnosti. Kromě samozřejmě historické hodnoty, inventář bude mít celou řadu praktického použití pro Společnost; mimo jiné může být důležitou pomůckou při eventuální přípravě publikace *Who's Who Among Czechs and Slovaks Abroad*, kterou SVU v minulosti plánovala, avšak dosud ten projekt nemohl být uskutečněn.

Moje dosavadní práce v této věci byla soustředěna především na identifikování významných osobností čs. původu ve Spojených Státech a v Kanadě. K dnešnímu dni moje kartotéka obsahuje kolem 4000 až 5000 jmen. U mnohých jednotlivců jsou uvedena základní životopisná data, včetně adresy, místa a datumu narození (u rozených Američanů čs. původu též jméno jejich předků), akademického vzdělání, profesionální či veřejné činnosti, kulturního přínosu a případných vyznamenání, názvů nejdůležitějších publikací, skladeb atd., jakož i jmen jejich dětí a reference odkud informace byly vzaty.

Většinu informací jsem čerpal převážně z různých biografických slovníků, tj. *Who's Who in America*, *Who in the East* a ostatních amerických regionálních slovníků. Kromě toho jsem též prozkoumal několik specializovaných profesionálních životopisných kompendií, počínaje s *American Men and Women of Science*, *Directory of American Scholars* aj.

Členové SVU, kteří jsou obeznámeni s biografickými slovníky tohoto druhu dobře ví, jaká je to namáhavá a zdoluhavá práce procházet tisíci a tisíci záznamy, které tyto publikace obsahují, nemluvě o tom, že většina biografických publikací je periodicky revidována a vydávána v nových vydáních. Doufám, že postupem doby se nám podaří vybudovat síť spolupracovníků, neboť jinak na jednu osobu by tento projekt vyžadoval doživotní práci.

Kromě všeobecných biografických publikací, o nichž jsem se již zmínil, existuje tu celá řada specializovaných životopisných slovníků v různých oborech, tj.

v právu, umění, osvětě, hudbě, lékařství, technologii, náboženství, knihovnictví, obchodu, politice, vládě, sportu a v mnoha dalších. Uvítal bych, kdyby se našli dobrovolníci, kteří by si vzali na starost zpracování jednotlivých oborů a nebo se ujali jiných dílčích úkolů.

Jsou tu ovšem další zdroje informací, které leckdy obsahují bohatý materiál o českých a slovenských emigrantech. Noviny občas přinášejí zprávy o práci našich lidí a úmrtí oznámení často poukazují na čs. původ zemřelých. V programech vědeckých a uměleckých sjezdů se často objevují česká a slovenská jména, právě tak jako v seznamech různých učených společností, jakož i v katalozích univerzit a koleji.

Velká část našeho členstva působí na universitách, kde se nepochybně často sejde s jinými Čechy či Slováky, buď v Československu narozenými anebo s potomky čs. přistěhovalců. Odborníci v různých disciplínách se jistě občas dozví o ostatních krajanech z čtení odborné literatury anebo z osobního styku na konferencích a kongresech.

Apeluji na naše profesory a učence, aby nás systematicky informovali o těchto osobách. Uvítali bychom též, kdyby členové jednotlivých místních skupin nám příležitostně posílali zprávy o "nových" Čechích a Slovácích v jejich okolí.

Výborným zdrojem informací o čs. emigrantech z minulosti jsou staré kalendáře a různé příležitostné a jubilejní publikace, vydávané krajauskými spolky. Publikace tohoto druhu jsou často vyhazovány jako bezcenné. Velmi užitečné jsou též četné publikace o krajauské historii od autorů tj. Tomáš Čapek, J. Čada, S.J. Paličkar, K. Čulón, M. Gotting, J. Krajsa, M. Stolarik a jiní. Máte-li přístup k takovému materiálu, budeme vám povděční, když nám jej zašlete anebo zapůjčíte.

Končím s výzvou ke všemu našemu členstvu, aby se aktivně zúčastnilo na tomto projektu, ať již systematickou prací na určitém dílčím úkolu anebo zasíláním příležitostných informací či poskytnutím vhodných publikací.

Veškerý materiál a informace laskavě zašlete na adresu:

Dr. Miroslav Rechcigl, 1703 Mark Lane, Rockville, MD 20852, USA.

IN MEMORIAM:

V Československu zemřel dne 8. února t.r. ve věku 68 let textař mnohých českých písniček, JUDr. Karel Kozel. Na našem obrázku je vlevo, v rozhovoru s Jiřím Traxlerem, někdy v roce 1940. Byl pořízen v Traxlerově garsonce na Vinohradech, pravděpodobně v době, kdy plánovali další album našich písniček. Jméno Karla Kozla zůstane navždy zapsáno v historii swingové éry české taneční hudby. Karel Kozel byl autorem textů většiny písniček, které jsme inserovali v minulém čísle "Kanadských Listů". Doufáme, že jste si desku objednali ..

K „90“ české spisovatelky Blaženy Ladislavy Čákové-Richterové

Spisovatelka Blažena Ladislava Čáková-Richterová se narodila v Lužci u Mělníka 14. března 1893 na statku, kde její předkové po několik generací byli rychtáři. Když v Praze vystudovala dívčí gymnasium, provdala se za Ing. Vratislava Richtera, jenž byl šéfem vodoprávního úřadu pro země království českého. Měla možnost dostat se do světa a přesto zůstala vytrvalou a nadšenou vlastenkou, obdivovatelkou hudby a umělecké krásy. Její citlivá a vynnající duše přivedla ji k literární tvorbě, která se projevila knihami „Dědeček Barta“, „Besedy pod javorem“ a „Náš pan starosta“. Její spisovatelská činnost byla na čas přerušena a vrátila se k ní opět po smrti manžela a vystěhování z vlasti do Kanady a USA k synovi Vratislavovi, kde vydala vzhlednou knihu o velikém národním a světovém králi houslí Janu KUBELIKOVY, jenž po léta žil ve společenství Richterových v Praze. Kniha

ma název „Ve stínu velkého Mistra“, a vyšla v Edici Nového Domova v kanadském Torontě v roce 1970.

Blažena Ladislava Čáková-Richterová tráví svůj požehnaný večer života v rodině svého jediného syna Vratislava a jeho manželky Mařenky, rozené Nesvadbové na jejich lesním panství v Shebeshkongu u Parry Soundu, Ontario a v

zime v jejich vile v Arcadii na Floridě.

K prám šťastné cesty do dalších let se připojují spřízněné rodiny Jindřicha Nesvadby v Henrysburgu, Ing. Jaromíra Nesvadby v Montreale, a MVDr. Jaromíra Nesvadby v Calgary, Ing. Ottý Jangla v Sherringtonu a potomci jejich dvou generací.

HUDEBNÍ NÁSTROJE

SE SLEVOU AŽ 30 PROCENTNÍ VÁM DODÁ

JIŘÍ DANEŠ

Známý jako dirigent čs. rozhlasu a TV a jako klavírista u Benešů.

Flétny, klarinety, trombony pod \$250.

Dříve, než zakoupíte jakýkoliv hudební nástroj, zavolejte

TORONTO 266-1659

Nikde nekupíte za nižší cenu.
Odborné poradení.

Nové publikace

John Bradley: "World War III", 266 stran, mnoho barevných ilustrací. -- J. Paskievich: "A Voiceless Song", fotografie ze slovenských zemí, mnoho z ČSSR, s předmluvou prof. J. Škvoreckého, 95 stran. -- B. Svatoš: "Hospůdka na nároží", 187 stran, povídky. -- Ivan Diviš: "Běrnánek na sněhu", básně. -- "Kosmas", journal of Czechoslovak and Central European Studies, 148 stran. -- "160.000 slov", č. 1 a 2/82. -- Jaroslav Foglar: "Rychlé šípy" s kresbami dr. Jana Fischera, veliký formát. -- Prokop Drtina: "Československo můj osud", 4 svazky, májí u Škvoreckých. -- V. Černý: "O povaze naší kultury", 77 stran.

Pojištění le věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VALEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel.: 232-1626

56 Aberfoyle Cr. Suite 406

/Provi Islington Subway Station./

Toronto, Ont.

M8X 2W4

VÝZNAMNÉ JUBILEUM

Dne 23.března t.r. se v Londýně v Anglii dožívá svých 70.narozenin ústřední tajemník Svazu letců svobodného Československa a býv.příslušník 311.čs.bombardovací peruti v rámci RAF, kapitán let. Karel Pospíchal. Dověděli jsme se také, že celou řadu let vykonává navíc funkci tajemníka Ústředního výboru Československé Obce legionářské. Podrobná životopisná data o jubilantovi nám chybí. Víme jen, že někdy začátkem roku 1941 přežil skoro zázrakem leteckou havárii, když létal ze základny Tain ve Skotsku. Na počest jeho významného životního jubilea saháme do našeho archivu a přetiskujeme fotografii, kterou ani on sám nemá; jsou na ni zleva: Smejkal, Adolf Zelený, Karel Pospíchal a Vladimír Nedvěd. A posíláme mu z Kanady srdečná blahopřání!

311.čs.bombardovací perut v rámci RAF,čs.posádka před Liberátorem na letišti Tain ve Skotsku začátkem roku 1945. Zleva: Stach, Hotolice, Nezvalík, Barton, Reisch, Prokopec, členka WAAF, Soudek a Štěpán.

Z korespondence Sdružení přátel letců svob.Československa: npor.let.v zář. J.Bílek z Montréalu nám sdělil, že sloužil s por./pozdějším majorem/ Stříbrným z Lidic u 16.pěšího pluku v Prešově v letech 1936-39. Znovu se sešli ve Francii u 1.pěšího pluku a později u 311.čs.bombardovací peruti v Anglii. Stříbrný se stal navigátorem a Bílek radiistou-střelcem. V Quebecu žije též npor.let.František Cigoš od 311.čs.peruti, který byl v r.1942 nad Německem sestřelen a zajat.

IN MEMORIAM

V Londýně v Anglii zemřel 5.ledna t.r.

po dlouhé nemoci Jan Roubík, býv.příslušník 311.čs.bombardovací peruti v rámci RAF. Narodil se 17.září 1914 v Plzni, absolvoval gymnázium v Rokycanech, vystudoval právnickou fakultu Karlovy univerzity v Praze a v roce 1939 odešel do zahraničí, aby bojoval proti nacismu. Podařilo se mu dostat na Střední Východ, kde vstoupil do čs.zahraněční armády a byl vojákem 11.pěšího praporu, s nímž se pod velením plk.Klapálka účastnil vojenských akcí u Tobruku, v západní poušti, Syrii a Egyptě. V říjnu 1942 byl s jinými čs.vojáky odvelen do Anglie, kde se na různých místech podrobil několika-měsíčnímu výcviku britského letectva a stal se palubním střelcem, radiotelegrafistou a operátorem radaru. Poté byl přes Montréal a New York poslán na Bahamské ostrovy, kde absolvoval od listopadu 1943 do dubna 1944 operační výcvik. Potom byl zařazen k slavné 311.čs.bombardovací peruti, s níž se účastnil spojenecké inváze Evropy a s níž bombardoval německé vojenské cíle v Dánsku, Norsku a na moři. Jan Roubík byl nositelem několika vyznamenání za jednotlivé vojenské operace, včetně vyznamenání Za chrabrost. Po demobilizaci a návratu do ČSR v roce 1945 přijal Jan Roubík práci v ministerstvu výživy. Tam zůstal až do 28.prosince 1949, kdy jej Státní bezpečnost zatkla. Byl pak tzv.Státním soudem pro údajnou vlezradu odsouzen na 10 let žaláře, z něhož část ztrávil ve věznicích /Pankrác, Ruzyně, Ilava/ a část v táborech nucených prací na Jáchymovsku a na Příbramsku. Trest si odpykal celý a po návratu k rodině mu byla přidělena práce stavebního dělníka na Petřínách a později u stavebního odboru ONV ve Vysočanech. Po sovětské invázi v srpnu 1968 opustil Jan Roubík s manželkou Československo a odešel k trvalému pobytu v Anglii.

Jan Roubík bojoval proti nacistům, byl odpůrcem stalinských komunistů a byl stoupencem demokratického socialismu. Měl dobrosrdečnou povahu, byl obětavý a čestný. Byl to dobrý člověk. Čest jeho památce!

Vyslovujeme jeho pozůstalým naši upřímnou soustrast.

Vzpomínáme padlých a nezvěstných druhů v měsíci březnu

Svobodník Jaroslav Stokla, † 4. 3. 1940, Francie, rtm. Vladimír Kyselo, † 9. 3. 1941, 32. Sq. RAF, rtm. Rudolf Tesárek, † 26. 3. 1941, RAF WATCH-FIELD, čet. František Buder, † 4. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut v RAF, rt. Mazmilian Politzer, † 10. 3. 1942, 138. Sq. RAF, čet. Jan Janek, † 10. 3. 1942, 138. Sq. RAF, por. Václav Jelinek, † 19. 3. 1942, 138. Sq. RAF, čet. asp. Ladislav Formánek, † 10. 3. 1942, 138. Sq. RAF, por. Alois Talav, † 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut v RAF, čet. Ladislav Kocourk, † 17. 3. 1942, 57. O. T. U. RAF, npor. Benignus Štefan, † 8. 3. 1943, 313. čs. stih. perut RAF, rtm. Jaroslav Louka, † 25. 3. 1944, 134. O. A. RAF, npor. Arnošt Valenta, † 21. 3. 1944, zajatý příslušník 311. čs. bombardovací peruti, zastřelený Němci ve Stalag Luft 3, rtm. František Raška, † 9. 3. 1945, 51. O. T. U. RAF, šrtm. Karel Háček, † 9. 3. 1945, 51. O. T. U. RAF, ppor. Václav Jirk, † 14. 3. 1945, 243. Sq. RAF, kpt. Alois Volek, † 14. 3. 1945, 243. Sq. RAF, rtm. Dobro Brachard, † 14. 3. 1945, 243. Sq. RAF, rtm. Ludvík Kondziolka, † 14. 3. 1945, 243. Sq. RAF, rt. Karel Danhelka, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, čet. Vlad. Hanzl, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, rt. Boh. Hradil, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, čet. Frant. Janča, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, čet. Imrich Kormanovič, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, rt. Jan Kotrch, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, rt. Adolf Podivinský, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, npor. Ladislav Říha, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, čet. Přibyslav Strachan, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut,

rtm. Josef Svoboda, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, čet. Dobromil Spinka, n. 3. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut, škpt. gšt. Jaroslav Kulhánek, n. 13. 3. 1942, 124. Sq. RAF, ppor. Josef Cibulka, n. 12. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, rtm. Jiří Fina, n. 12. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, npor. Jaroslav Kula, n. 12. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, čet. Alois Mezník, n. 12. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, rtm. František Raškus, n. 12. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, rt. Oldřich Soukup, n. 12. 3. 1942, 311. čs. bomb. perut RAF, čet. asp. Miloslav B. Zauf, n. 18. 3. 1942, 313. čs. stih. perut RAF, ppor. Vlad. Michálek, n. 27. 3. 1942, 313. čs. stih. perut RAF, rtm. Rudolf Pláček, n. 23. 3. 1942, 602. Sq. RAF, ppor. Josef Přihoda DFC, n. 6. 3. 1943, 313. čs. stih. perut RAF, šrtm. Ota Zanta, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, šrtm. Ladislav Kadlec, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, rt. Herbert Beck, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, npor. Alois Uvizi, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, šrtm. Ladislav Kadlec, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, ppor. Jan Tímko, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, npor. inž. Pavel Uvizi, n. 1. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, rt. Oskar Lojka, n. 13. 3. 1944, 311. čs. bomb. perut RAF, Plk. Karel Šifner, zemřel 2. 3. 1947 v Praze.

Čest jejich památce!

Dostali jsme dopis od Rev.Karla Víta, který sloužil za 2.války u RAF jako S/L/Chaplain až do 1.dubna 1946. Vedl na let.inspektorátě v Londýně matriky padlých, nezvěstných, raněných a nemocných a jejich rodin. V Praze byl jako československý duchovní pověřen reorganizací duchovní služby v čs.armádě a v letectvu. S gen.Janouškem a S/L Pouchlým byl v Anglii v červenci 1947 při odhalení pamětní desky čs.letcům králem Jiřím VI. Po puči v r.48 odešel přes Dánsko do USA. Žije nyní v Pacific Grove v Kalifornii. Popřál nám zdaru kolem Sdružení přátel letců svob.Československa.

Plánujete dovolenou?

Kam jinam, než ke krajanům z Hodonína na slavné Floridě ..

Croft Villas Motel

1020 N.E. Victoria Park Rd.
FORT LAUDERDALE, Fla. 33304, USA

Volejte /305/ 525-1146.

Majitelé: Jan, Marie a Radek Záhnerovi.

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Dne 9. 3. t. r. navštívil Toronto am. generál Alexander Haig, býv. vrchní velitel NATO a poradce tří prezidentů, než se stal americkým ministrem zahraničí. Sešel se také se zástupci etnického tisku. Ve svém projevu zdůraznil, že hrozba mezinárodního komunismu je nesmírně vážná.

JEDNOU VĚTOU

Náš věrný čtenář Jindřich Nesvadba se nachází v Montreal General nemocnici, č. pokoje 1402 B. Přejeme mu brzké úplné uzdravení.--
Malá oprava: Ot. Štýrský se dožil "80" 12. ledna t. r.--Pozdrav z Palm Beach, Fla. nám zaslal A. Fogl, jinak rezident montreálský.--Nedávno zemřel v Torontě řezník Boh. Tomášek, 61.--G. Jankovič se přestěhoval z London, Ont. do Dartmouth, NS.--Dr. V. Neumann z Vancouver, BC, navštívil Pakistán a Indii.--Alan Kříž se přesunul z Calgary do Vancouveru.--Majitelem Café de la Paix, 131 Bloor St. W. je krajan Š. Rievaj. Tel. 962-3991-2.--Pí Běla Havlíková se vrátila osvěžena z dovolené v Yoga Retreat, Paradise Island, Nassau, Bahamy.--Ze Sudbur do Vancouveru přesídlil Roman Pešek s paní Zdenou.--Hledá se Frant. Šnábl z Montreálu.--Emil Fusek, rodák z Val. Klobůk, býv. vězeň na Mírově v 50. letech, rezident Toronta, oslavil 15. 3. své 70. narozeniny.--Víte, že existuje ICEC-Institute of Chartered Engineers of Canada? Tel. 265-1092.--Hledá se O. Kristen.--Pro jednu naši čtenářku sháníme angl. verzi Sandnerovy kuchařky.--Vzpomínková oslava TGM pořádaná MMI nedávno byla dobře navštívena. Viděli jsme řadu krajanů, kteří nikam nechodí.--A. Wenzbauer nám dal nahlédnout do rodinné kroniky Krajinů. Dověděli jsme se, že Emanuel Krajina, ředitel měst. školy v Třebíči, byl za války umučen nacisty a jeho syn Emanuel přišel o život jako záp. letec 23. 2. 41 v Anglii ve věku 26 let.--Tradiční "Poslední leč" mysliveckého spolku NIBOWAKA byla na Masaryktownu velmi úspěšná. Zájemci o činnost spolku mohou volat B. Moravce na č. 488-0985.--F. Anděl z Austrálie hledá J. Minaříka /Hamilton?/.--V Montreále žije Věra Kehretová, býv. herečka z Uránie a Tyláčku, kde vystupovala pod jménem Gita Tukačová, ač její jméno bylo původně Věra Povolná.--Technical Service Council neúčtuje poplatky a pomáhá hledat práci. Adresa: 1 St. Clair Ave. E., Toronto, Ont. M4W 2H8. Tel. 966-5030.--Memoriál J. Malečka za účasti čtyř krajských klubů bude sehrán 8. 4. od 20 hod. v Keelsdale aréně na Eglinton Ave. W., vých. od Black Creek Dr. Další zápasy budou od 12 hod. 9. 4. Večer bude předání trofejí na Zlatokopeckém báli v č. 840 St. Clair Ave. W., Toronto.--Do Sudbur se přistěhoval z NSR Jan Bouše.--Velmi aktivním naším spolkem v Montreále je Klub seniorů. Odbočka ČSNS pomáhá žadatelům o azyl.

Dohromady nám to půjde líp.

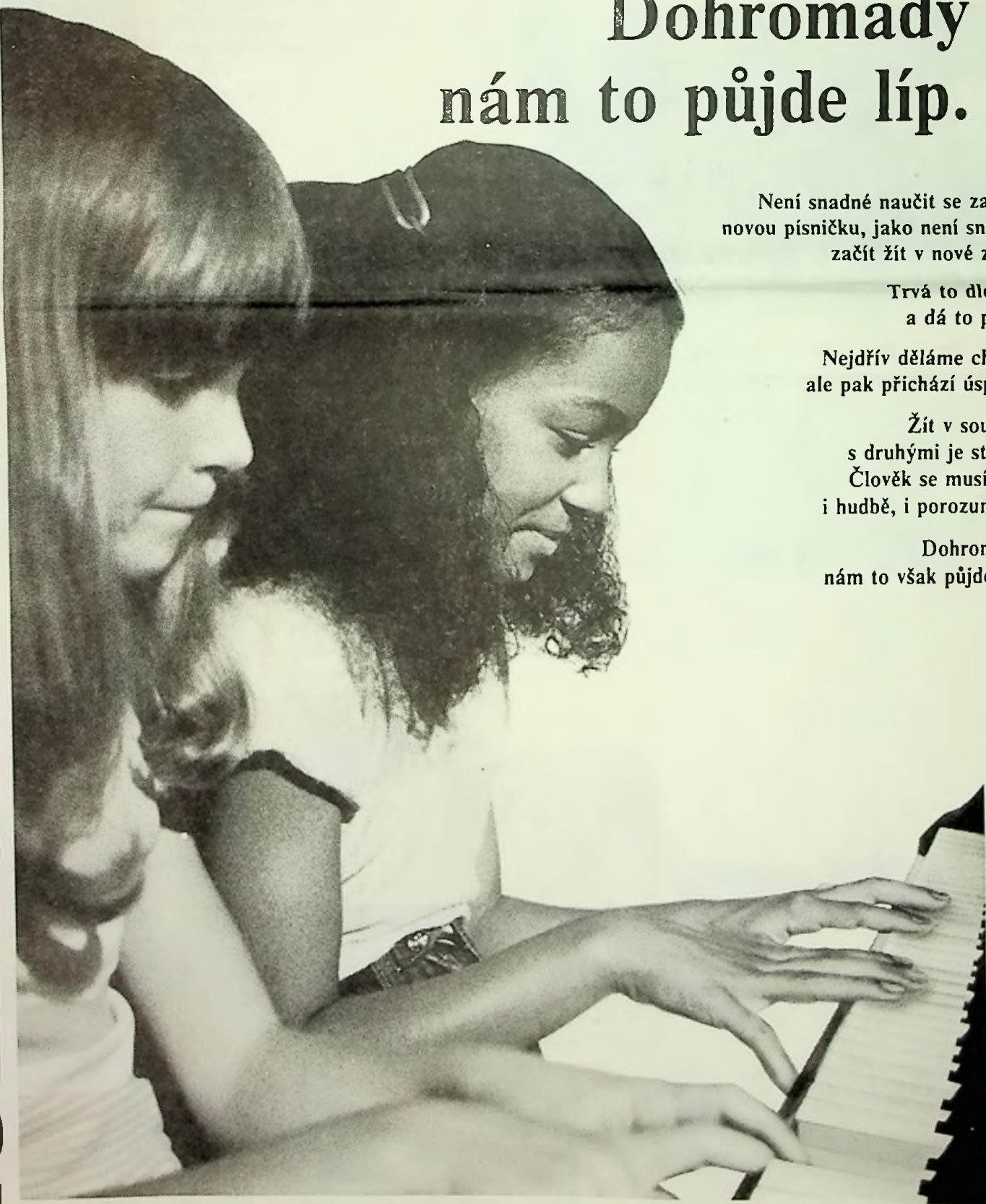
Není snadné naučit se zahrát
novou písničku, jako není snadné
začít žít v nové zemi.

Trvá to dlouho,
a dá to práci.

Nejdřív děláme chyby,
ale pak přichází úspěch.

Žít v souladu
s druhými je stejné.
Člověk se musí učit
i hudbě, i porozumění.

Dohromady
nám to však půjde líp.

MULTICULTURALISM

Multiculturalism
Canada

Multiculturalisme
Canada

Canada

IN MEMORIAM

Koncem března t.r. tomu bude už 11 let, co ve staré vlasti zemřel nestor československé zootechniky prof. František Bílek. Dožil se požehnaného věku 86ti let. O významu jeho práce byla publikována řada prací a jeho vědecká činnost byla oceněna nejvyššími vědeckými a státními hodnostmi. Největší přínos tohoto významného vědce je trvalá hodnota jeho rozsáhlé práce, kterou nám zanechal a ze které budeme dlouho čerpat. Byl vpravdě otcem čs. zootechniky v nově vytvořeném státě. Pro pedagogickou činnost měl největší erudici, a to jak teoretickou a výzkumnou, tak i praktickou. Byl mimořádně vzdělaný i v mnoha příbuzných vědních oborech; v neposlední řadě značnou váhu v jeho životě měla oblast historie a umění. Symbiózou všech příbuzných vědních úseků a praxe dovedl nalézt správný přístup k řešení biologických problémů. Ve své práci vždy citlivě respektoval rovnováhu mezi teorií a praxí. Velmi účelně propracoval fylogenezi plemen a zdůrazňoval význam dlouhodobě aklimatizovaných krajových plemen. To jej vedlo k mimořádnému zájmu o chov starokladrubského koně, který řídil na vysoké vědecké úrovni. Dovedl jej obhájit a ocenit jeho vynikající biologické vlastnosti. Po jeho boku v té době stál zvláště dr. inž. Jindřich Steinitz, ředitel státního hřebčína v Písku a později v Kladruzech n/L. Prof. Bílek se nebál podstoupit i mimořádně obtížný úkol a to regeneraci starokladrubského vraníka. Toto plemeno bylo zlikvidováno v roce 1927 a teprve po 12ti letech bylo mu dovoleno, aby začal pokus o znovuvzkříšení tohoto plemena. Obtížnost této práce a dosažené výsledky jsou všeobecně známé v čs. hippologických kruzích. Komu ne-

Prof. PhDr. et MUDr. František Bílek, DrSc. Narozen 16. 12. 1885, zemřel 29. 3. 1972.

způsobí radost jen pohled na krásné čtyřspřeží kladrubských vraníků ..!? Regenerační proces probíhal nejdříve v Průhoncích a po 2. světové válce ve Slatiňanech. Trvalo 25 let, než si byl i prof. Bílek jistý, že se mu daný úkol zdařil. Pomocníkem prof. Bílka ve Slatiňanech byl zejména MVDr. Richter. V jejich stopách nyní pokračuje vedoucí chovu inž. Jaromír Dušek. Podle plánu byly vytvořeny dvě krevní linie kladrubského vraníka.

Nové Město na Moravě

V centru lyžařského sportu, v Novém Městě na Moravě byly v roce 1892 vyrobeny první lyže v českých zemích. A na nich vyjel tamní průkopník lyžování lesník R. Gabessam na cestě z Fryšavy ke Koskům. Na přelomu století zde založil první řemeslnou dílnu na výrobu lyží truhlář A. Slonk z Rokytna.

Osmdesát roků tedy vyrábějí lyže v Novém Městě na Moravě a jsou vyváženy do mnoha zemí na celém světě. Při jejich výrobě je dnes zaměstnáno téměř čtyři sta lidí. Specialitou závodu jsou běžecké a dětské lyže, vyráběné z umělých hmot. Z roční produkce 112 tisíc se zhruba dvě třetiny vyváží do ciziny.

Snímek kpt. let. Josefa Losky těsně po válce v Praze. V Anglii sloužil u 311. čs. bombardovací peruti v rámci RAF.

Reprodukcí znamenité kresby "Babiččina chaloupka" nedávno zesnulého letce-umelce Josefa Losky z Mississauga, Ont., vzdáváme také poctu všem talentovaným "zapomenutým" umělcům mezi našimi krajany ze všech přistěhovaleckých vln. Kraján Loska začal si "hrát" s tužkami a úhly teprve před několika málo lety, našel v tom zalíbení a postupně se sám vypracoval na umělce, který měl několik úspěšných výstav a vyvolal zaslouženou pozornost. Musíme obdivovat jeho nesmírnou trpělivost, podporovanou talentem a také porozuměním jeho vzácné manželky, paní Marie Loskové, a jeho rodiny. Je škoda, že tento nadaný a skromný člověk už není mezi námi. Budeme ho postrádat.

TROCHU HISTORIE

Autorem této stati je dr. V. B. Cervin,

kteří žije poblíž Windsoru, Ont. Nadepsal svůj článek: IN MEMORIAM General Jaroslav Červinka, organizátor čs. armády na Rusi— 50 let od jeho smrti. Je to materiál zajímavý a dosud neznámý. Podrobnější materiál obsahují knihy: gen. Jaroslav Červinka "Trp konáče, budeš atamanem", Praha, Orbis 1929 a G. Bečvář "The Lost Legion", London, St. Paul, 1939. Je také zajímavé, že gen. J. Červinka st. dal čs. armádě dva syny-vojáky: Jaroslava, který sloužil v jezdecku a později se stal velitelem pražské posádky /dosud žije/; a Bohdana, inženýra a letce, který sloužil v čs. letectvu od založení, ale po těžké havárii nad Ruzyní přijal místo ředitele Výakumého oddělení Škodových závodů v Praze. Bohdan zemřel před 20ti lety ve Švýcarsku.

"Znal jsem gen. Červinku osobně a měl jsem s ním dlouhé rozhovory o jeho životě a zkušenostech. Byl především vojákem. Ale vojákem, který snil o osvobození své vlasti od mládí a jen čekal na příležitost tyto sny uskutečnit. Byl vlastencem, rusofilem a panslavistou /alespoň před ruskou revolucí

Když vypukla I. světová válka, uviděl v ní příležitost pracovat pro osvobození vlasti a věřil, že k tomu bude zapotřebí čs. vojska, které by bylo schopno aktivně bojovat na straně Spojenců.

Narodil se roku 1848 v jižních Čechách a bojoval již proti Prusům v r. 1866. Později, již jako důstojník rakouské armády, se rozhodl, že bojovat za vlast v rakouské armádě nebylo produktivní a emigroval do Ruska, kde vstoupil do armády. V roce 1914 podal Ruskému vrchnímu velitelství /RVV/ návrhy na organizaci čs. armády, která by byla víc než Družina dobrovolníků; skládala by se hlavně z vhodných zajatců českého a slovenského původu. Stal se předsedou pro čs. věci v Kijevě a měl vojenskou hodnost generála. Čs. jednotky měly sloužit v rámci ruské carské armády s vlastními důstojníky. Postupně byl gen. Červinka zodpovědný RVV za všechny čs. útvary na Rusi, což znamenalo, že nikoliv Svaz či Odbočka Národní Rady, ale Komise gen. Červinky měla za úkol rekrutovat, platit, ubytovat a ozbrojit naši armádu. Roku 1917 již stály k boji připravené dvě divise: První—byla rozšířená čs. brigáda—původně Družina— a Druhá— byla vytvořena nově. Tyto dvě divise a odborné části pak utvořily čs. armádní sbor. Ten měl asi 70.000 mužů. Sbor se účastnil vojenských akcí proti Němcům u Zborova /1917/, u Bachmače /1918/ a později vojensky kontroloval celou Sibiř pro Spojence.

Po zhroutení ruské vlády na konci roku 1917, na společném zasedání ruské Odbočky čs. národní rady a Komise pro formaci čs. vojska, za předsednictví TGM bylo usneseno, aby všechny naše jednotky byly spojeny do jednoho armádního sboru. Komise byla nahrazena Inspektorátem čs. záložních vojsk s gen. Červinkou jako Inspektorem. Toto usnesení podepsané dr. Masarykem a gen. Červinkou postavilo armádu a Inspektorát pod vedení Odbočky. Po zhroutení RVV čs. armádní sbor se stal součástí francouzské armády. Gen. Červinka byl jmenován čestným doživotním příslušníkem 5. pluku T. G. Masaryka v uznání jeho zásluh o vytvoření čs. vojsk na Rusi.

Po návratu do vlasti roku 1919 sloužil gen. Červinka přes svůj pokročilý věk v ministerstvu národní obrany a odešel do výslužby po třetí ve svém životě v polovině 20. let. Zemřel počátkem roku 1933 na svém statku v Rábech u Pardubic ve věku 84 let, čímž skončil "dlouhý, bohatý a plodný život, postavený do služeb národa a jeho vojska" /uznání čs. Belgorodských důstojníků při odhalení pomníku div. gen. J. Červinkovi 31. října 1937/.

Není pochyb o tom, že gen. Červinka sehrál klíčovou roli při organizaci našeho armádního sboru na Rusi, od počátku až do evakuace.

Úkol formovat armádu v cizí zemi je obrovský. Mezi Čechy a Slováky na Rusi byla jen jednotka cíle—osvobodit vlast. Nebylo však jednoty o postupu a metodách. Někteří mysleli, že hlavní osvobozovací akce musí být politická, podporovaná jen menší jednotkou dobrovolníků. Gen. Červinka naproti tomu byl přesvědčen, že bez čs. vojska a bez vojenského zákroku na straně Spojenců, dosažení cíle bude obtížné. Proto položil hlavní důraz na vojenskou akci, která se opírala o akci politickou. Jím organizovaný čs. armádní sbor pomohl Spojencům vojensky tím, že zneemožnil rychlou okupaci Ukrajiny Němci po podepsání hanebného míru v Brestu Trockým v březnu r. 1918. Později se ukázal být dosti silným, aby odolal pokusům bolševických útvarů odzbrojit naše jednotky na přímý rozkaz Trockého. Naš Sbor prošel revolucí a evakuací bez velkých nesnází. Je jasné, že postup

NAŠE HYMNA PROZATÍM ZŮSTÁVÁ

Zuláštní agilní komise ve složení Bilak, Šalgovič, Hoffmann, vybraná stranou pro svoje typicky česká jména, doplněná Husákem reprezentujícím Slovensko, probírala aktuální otázku dneška. Jednalo se o posouzení stávající hymny, ke které napsal slova nám všem nechvalně známý Josef Kajetán Tyl. Komise důkladně prověřila Tylovy kádrové materiály a došla k překvapujícím závěrům. Zjistila, že dotyčný Tyl se nejenže nestyděl žít ve stejné době jako Božena Němcová (o které všichni víme, že vykládala dělnické tříde pohádky, ve kterých byste marně hledali vedoucí úlohu KSC, což, jak všichni víme, je předpokladem pro přijetí do Svazu spisovatelů), ale že znal dokonce Havlíčka (i když s ním měl údajně konflikt), který byl jen modifikací dnešního nám všem nechvalně známého Václava Havla.

L. Š. poukázal na to, jak doslova provokativně hymna začíná. Co vlastně chtěl říci autor slovy „Kde domov můj?“ A co teprve slova „v sadě skví se z jara květ?“ Které jaro měl soudruh Tyl na mysli? Není to víc než průhledná narážka básníka na rok osmašedesátý?

V další diskusi vystoupil soudruh Husák za slovenskou část hymny. Objasn timer, že „Nad Tatrou sa blýska“ je myšleno pozitivně. Znamená to, že na lepší časy. „Hromy divo bijú“ je metafora sovětských katů z války. Je fajn, že slova „Zastavme sa bratia“ by se dala vykládat zpátečnický, ale to by tam muselo být zastavme se soudruzi. Dnes už žádné bratříčkování ve straně netrpíme.

Kamenem úrazu jsou slova „necht sa oni stratja“. Nicméně i tuto část hymny je možné ponechat na svém místě, protože všichni dobře víme, že jsou u nás umístěni jen dočasně.

Na závěr schůze se soudruh Husák usmál do srdečného a přátelského ozduš, ve kterém, jak je tomu u nás zvykem, jednání probíhalo, a řekl: „Co myslíte, soudruzi, ani já tady nebudu věčně“.

Z nových knih v exilu

MÁME NA SKLADĚ A HNED DODÁME:

KALISTA, Zdeněk. Tvář baroka "Poznamky, které zabloudily na okraj života, skicař problémů a odpovědí." Poslední dílo významného historika, který se jeho vydání už nedomohl. Edice Arkýř. Munchen 1982. Brož. 260 str.

Cena \$12.

TIGRID, Pavel. Dnešek je váš, zítřek je náš. Dělnické revolty v komunistických zemích. Index. Köln. 1982. 190 str. Edice Doba

Cena \$9.

LOTAR, Petr. Domov můj. Roman. Přel. Milan Schulz. Index. Köln 1982. 342 str.

Cena \$10.

KOLAKOWSKI, Leszek. Nebeklid. Rozhovory s ďáblem aneb dějepisné příběhy z historie svatě sepsané ku poučení a výstraze. Přeložil Gabriel Laub. Index. Köln 1982. 182 str.

Cena \$9.

HŘABAL, Bohumil. Poupatá. Doslov B. Hřabala. Hřabal o knize "Tuto knížkou podávám komentář k sobě i době, ve které jsem žil." Index. Köln 1982. 189 str.

Cena \$9.

doporučený generálem Červinkou byl správný. Kromě toho byly ještě taktické problémy: Gen. Červinka se snažil najít všechny vhodné důstojníky. Jeho důvod byl ten, že ztráty důstojníků byly relativně mnohem vyšší, než ztráty mužů. Další zásluha gen. Červinky byla v tom, že dal příkaz, aby byl posbírán veškerý nalezený válečný materiál, koně a pod. To pak byla výhoda Sboru, když se musel na sibiřské magistrále bránit útokům bolševiků.

Ke konci své existence RVV použilo čs. vojáků a jejich nadšení v bojích u Zborova. Žádalo tehdy také, aby ostatní čs. jednotky byly podobně použity na podporu rozvrácené ruské armády. V této chvíli se gen. Červinka postavil proti tomu, aby i Druhá divise byla posunuta na západ z vých. břehu Dněpru, protože neviděl možnost probít se na Slovensko a tak přímo zakročit vojensky pro osvobození vlasti. Události na frontě mu daly za pravdu. Ruská fronta se zhroutila po podepsání míru v Brestu a nastal úkol, jak zachránit první divisi a zařadit její spořádaný ústup na východ. Tato snaha vyústila v bojích s Němci u Bachmače, kde se vyznamenal syn generálův, plukovník Jaroslav Červinka. Sbor byl ušetřen dalších zbytečných bojů na neexistující frontě. Tím byl také dán směr eventuální evakuace Sboru, totiž na východ.

Je zajímavé, že malá část našich legionářů byla z Ruska evakuována přes Bílé moře, směrem severním. Pro ostatní zbyla jen cesta přes Sibiř do Vladivostoku."

Profesor T. G. Masaryk návštěvou u II. čs. divise v Borispoli 26. července 1917. Od prof. Masaryka po jeho levici je generál Červinka a vlevo: plk. Kanukov, prof. Maxa, plk. J. Červinka a kapt. Svátek. Za prof. Masarykem stojí tajemník Jiří Klecanda, major Brož a důstojníci II. čs. divise.

IN MEMORIAM Dne 20. února 83

zemřel v Laguna

Hills, Kalifornie, po kratší těžké nemoci JUDr. Jiří Kašpárek, býv. Deputy Director of Planning and Development of the State of Pennsylvania. Původem z Brna, dr. Kašpárek byl před válkou znám pro svou činnost v mezinárodním hnutí mládeže, např. jako předseda ženevského výboru mládeže. Během celé války byl vězněn nacisty jako politické rukojmí. V letech 1945-48 dr. Kašpárek byl jmenován nejprve legačním radou a potom vyslancem na čs. velvyslanectví v Moskvě. Tam byl svědkem Stalinova brutálního zákazu čs. participace na Marshallově plánu. V padesátých letech dr. Kašpárek se svou oddanou ženou Zdenkou začínali od píky v Montrealu svůj severo-americký exil. Oba byli intenzivně zapojeni do tamějšího krajanského dění. V roce 1957 vyemigrovali do USA - Louisiana a pak Harrisburg, Pennsylvania, kde se dr. Kašpárek znamenitě uplatnil jako plánovací odborník. V Kalifornii dr. Kašpárek užil pouze 2 roky svého zaslouženého odpočinku.

JAB

WINZE'S MEAT MARKET**ILJA ŠANDA**

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.

307 Roncesvalles Ave., Toronto.

Tel.: 533-5165

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

INDEX vydá v r. 1984 Orwellovu knihu "1984" česky. Vypisuje soutěž na výtvarné řešení obálky. Výherce dostane 1.000 DM. Informace: Postfach 410511, 5000 Köln 41. - Záp. letec Kočvárek-Knight zemřel v Anglii. - Rudolf Fiala s paní nám zaslali pozdrav z Leukerbad ve Švýcarsku. - Hledá se čs. záp. letec Pecháček, syn známého sokolského borce. - V Turecku požádal o azyl Jaromír Nový. - Karel Kukal s rodinou byl na lyžařské dovolené v Grächen/Wallis. - Rakouská vláda vyplácí nyní mzdy všem učitelům na českých školách. - Jar. Škarda z Londýna byl na dovolené na Kan. ostrovech. - V rak. TV často hraje Martin Štěpánek. - Pěkný pohled Říma došel od Msgr. F. Plannera. - Pozdrav z Washingtonu nám poslal red. J. Josten. - Pavel Landovský měl úspěšný večer v Sokole Videa 3. - Schůze Ústředí zahr. Sokolstva bude v Paříži 23. 4. Kraján Mileč oslavil "95". - P. Veis nám poslal pohled z Korsiky. - Hledá se Jaromír Šavrdla ml. - Dr. Z. Kopal přednášel v Londýně na téma "Život ve vesmíru?". - V Kalifornii zemřel orelský pracovník B. Smutník. - Míla Baerová, rodačka ze Slaného, oslavila ve Švédsku "50". - Nejznámější am. včelař Chas. Mráz je českého původu. Narodil se v NY v r. 1905. - Na Floridě zemřela pí Marie Syrová, manželka dr. Bedřicha Syrového, rodačka pražská. - Ve Švýcarsku zemřel inž. Lad. Husák, 72. - Kraján Stehlík se dobře uplatňuje v živočišném oboru v Dánsku. - Z Hamburku se ozval Ant. Vlach; V. Chmelík ze Švýcar. - V lednu přednášeli na univ. ve Stuttgartu Jar. Kusý a prof. J. Kratochvíl. - Z. Nehoda hraje fotbal za Darmstadt, vedle L. Macely. - Čs. rozhlas v NY oslavil 50. výročí založení. - Kraján Pavel Písečný byl v JAR odsouzen k pokutě R300 za úražku městského radního v Johannesburgu. - Pohled z Liechtensteinu podepsali: dr. J. Kratochvíl a nový biskup dr. Škarvada. - V. Škutina bude ve Washingtonu koncem května. Přijede také do Toronta. - M. Konvička, 12726 Archwood St., N. Hollywood, Ca. 91606, nabízí za US \$13 hodnotnou knihu J. Filipka "Ve stínu šibenice". - Dr. Jar. Pavlík působí na univ. v Odense v Dánsku. Dopisuje často do tammích novin. - V Praze vyšel "Přehled dějin Československa 1526-1848". Má jej p. Pancner v Chicagu za US \$24:50. - V Rakousku čeká na emigraci do Kanady Eva Michalcová, 26, známá sportovkyně.

VÝZNAMNÉ JUBILEUM

Dne 16. 3. 83 se v Sun City, Arizona, USA dožívá svých 70. narozenin známý pouťový exulant, JUDr. Ilja Gregor. Skončil právnická studia v Praze v r. 1936. Pak studoval národní hospodářství na Pennsylvania State University. Po návratu do Prahy pracoval pro Českomoravskou Kolben-Daněk v administrativě. Po válce byl gen. tajemníkem Amerického ústavu v Československu. Přispěl v této funkci za politických podmínek velmi obtížných k prohloubení kulturních vztahů mezi ČSR a USA. Po komunistickém puči v r. 48 musel opustit vlast. V záp. Německu položil ve spolupráci s YMkou základy k čs. pomocné službě /Czechoslovak Voluntary Agency/. V této práci měl znamenité pomocníky: dr. M. Koháka a dr. M. Kerneru. Ve svobodných volbách československých uprchlíků žijících v IRO táborech byl zvolen v roce 1948 prvním předsedou Československého národního sdružení politických uprchlíků v záp. Německu. K 70. narozeninám mu gratulujeme.

ZASE MANÉVRY. V Budapešti bylo oznámeno, že na maďarském území se budou konat manévry československých, maďarských a sovětských armád.

"SLEČNO SMITHOVÁ, já bych vás moc rád zaměstnal, ale já bohužel pro vás nemám žádnou práci!" Slečna Smithová sklopila zrak: "To by mi ani tak nevadilo!"

REDAKCI DOŠLO

Myslíte to vážně, pane Škutino?

V "Kanadských Listech" /15. prosinec 82/ jsem četl dva články: Brežněvovi pohrobci v Čechách a Exil bez košty na čarodějnice. Autor: Vladimír Škutina. V prvním článku autor udělal z Biřáka Slováka! Proč né z Husáka Čecha? To přece každý ví, že Biřák nikdy nebyl a ani není Slováček! Myslím, že autor to napsal schválně, aby mohl rozněcovat nenávisť mezi dvěma bratrskými národy. Odkud se v nás bere tolik nenávisť proti Slováčkům? Když tak člověk mluví s krajanem, tak jenom slyší: jak v Česku žil, jaké měl v Česku zaměstnání, kolik českých korun vydělával, jak se bál, aby syn nemusel narukovat do české armády, jak jezdil do Bratislavy českou dráhou a ne českým letadlem atd. atd. Proč my vlastně nechceme znát Československo, ale jen Česko? Zajímavé by bylo vědět, jak by to autor napsal, kdyby první řádek byl: Zůstali oba. Oba v Čechách. A oba Češi. - V druhém článku autor píše, že Jiří Pelikán udělal 100x víc, než desetitisíce lhostejných/byť s čistým štítem/. Práci J. Pelikána, Pachmana a jiných si jistě každý cení, ale na druhé straně si zase myslím: mnoho jiných taky, že kdyby nebylo Pelikánů, Pachmanů a jiných, že by ani nebyl únor 48. - Co píšete o těch, kteří za komunismu vystudovali a v exilu zaujali místa univerzitních profesorů, je pravda. Kdysi Josef Josten se optal, jestli se má o nich psát. Myslím, že by to bylo potřebné, ale ... - Nechci se Vám michtat do řemesla, ale nebylo by špatné, kdyby se ve Vaší připravované knize objevilo i těch 28 presidentů budoucího Československa a taky tisíce těch, kteří vykládají, že kdyby zůstali doma, byli by pověšení. To by asi Československo muselo dovážet dřevo na šibenice z Kanady. J. Vyskočil.

Značné zásluhy o náš exil mají také pouťový exulanti v Clevelandu, Zdeněk a Evelyn Pražákové z tammího českého rádia. Dělají to s velkými obětmi už celých 30 let! Mají naše uznání..

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Ofední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.

.. a šmytec.